

Onze inzet verandert de samenleving

Je inzetten in de strijd tegen armoede, misschien doe je dat al. Of je wil wel maar weet niet hoe te beginnen. Waarom zetten mensen zich in, wat boeit en inspireert hen? Hoe houden ze het vol? Onderwerpen en vragen waarover we willen uitwisselen tijdens een nationale ontmoeting op zaterdag 23 juni in Brussel: 'Onze inzet verandert de samenleving'.

De dagelijkse inzet van velen haalt meestal de media niet. Het is je buur meenemen naar een bijeenkomst. Het is partij kiezen voor iemand die belachelijk wordt gemaakt. Voor kinderen zorgen van een alleenstaande die gaat solliciteren. Een gift doen voor een project. Een lezersbrief schrijven.

"Een sterke keten vormen van 'mini-inzetjes' die ook zinvol blijken en de wereld met een mooi lint kunnen omringen. Ongeziene, stille en trouwe verbondenheid, ik geloof erin". Dat schreef een lezeres als reactie op het artikel in ons vorig nummer. Ook jouw 'mini-inzetje' is een stukje van de puzzel.

We zouden het enorm waarderen als ook jij iets wil schrijven over je inzet. Je kan het ons opsturen. Nog mooier zou het zijn als we je mogen begroeten op 23 juni. Dan wissel je uit met anderen, krijg je en geef je elkaar ideeën, bevestiging en moed.

Isabelle Maes en Jos Delisse

Tekening Steven Gryspeerdt

Afscheid van drie sterke vrouwen

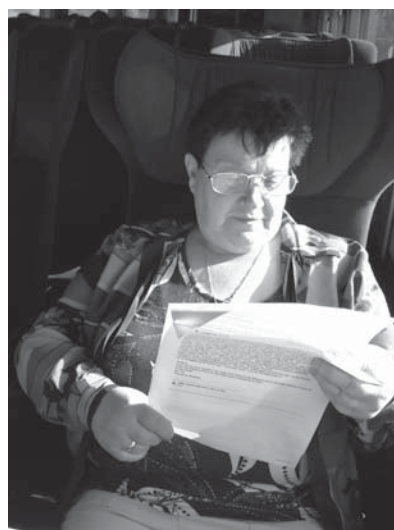
Francine de la Gorce (78), Alwine de Vos van Steenwijk (90) en Yvette De Vuyst (63).

De voorbij maanden moest de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld afscheid nemen van drie vrouwen die in hun leven een uitgesproken keuze maakten om zich te engageren naast mensen in armoede en daarbij ook een dragende en sturende rol op zich namen in de Beweging.

Totaal onverwacht was het heengaan op 7 februari 2012 van **Yvette De Vuyst**, militante en sinds ruim een jaar lid van het Nationaal Coördinatie-team van ATD Vierde Wereld in België.

Een enorme klap voor haar man Jean, haar kinderen en kleinkinderen en al wie haar kenden. Heel haar leven was Yvette sterk geëngageerd en verbonden met velen: in haar gezin, haar gemeente, in verschillende verenigingen en de parochie. Yvette leerde ATD Vierde Wereld begin jaren tachtig kennen via het gezondheidsproject van de beweging in Sint-Jans-Molenbeek en raakte vervolgens met haar gezin van bij de aanvang betrokken bij het Huis van de Kennis, het cultureel centrum van ATD Vierde Wereld in Molenbeek: "We bezoeken tentoonstellingen, concerten... dat is nog een andere wereld die opengaat. Creatief zijn, meedoen aan ateliers, zélf kunnen doen wat je wil, dat geeft je kracht. De uitdaging is dat de ander dit ook lukt en dat we hem of haar daarin kunnen aanmoedigen."

Heel fier was Yvette ook te kunnen investeren in de dynamiek van de Volksuniversiteiten: "Daar ontmoeten we mensen met een ander leven dan het onze. Ze zijn er om te luisteren, om van ons te leren. Maar wij luisteren ook naar hen, naar hun levenservaring. Die uitwisseling tussen verschillende leefwerelden is een bijkomende rijkdom."

Yvette De Vuyst

Op dinsdag 24 januari 2012 overleed **Alwine de Vos van Steenwijk** in haar woonplaats Wijhe in Nederland. Zij was van grote betekenis voor de opbouw van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld en werkte jarenlang intensief samen met oprichter Joseph Wresinski.

Mevrouw de Vos van Steenwijk was de eerste Nederlandse vrouwelijke ambassade-attaché. Haar standplaatsen waren Bonn, Washington en Parijs. Aan het einde van de jaren '50 ontmoette zij Joseph Wresinski in het kamp in Noisy-le-Grand. Op haar vraag wat ze zou kunnen doen, antwoordde Père Joseph dat ze hem kon helpen bij het oprichten van een onderzoeksinstituut. Zij accepteerde deze uitdaging. Het "Instituut voor onderzoek naar menselijke relaties" (*L'institut de Recherche des Relations Humaines*) dat zij vervolgens opzette, gaf de beweging haar wetenschappelijke grondslag en geloofwaardigheid. Dit was ook het begin van de strijd om het denken van de armsten toegang te doen vinden in de academische wereld.

Alwine de Vos van Steenwijk

Ambassadrice van de Vierde Wereld

Vervolgens heeft zij, als ambassadrice van de Vierde Wereld, de ambitie waargemaakt om een nieuw partnerschap te ontwikkelen met de wereld van de internationale organisaties, met als gevolg dat Père Joseph Wresinski in de loop der jaren, met honderden gedelegeerden van de armsten en hun medestanders, heeft kunnen samenwerken met de grote internationale instanties waar nagedacht wordt over de toekomst van de mensheid (Verenigde Naties, de IAO, de Raad van Europa, enz.) Nooit zou zij een ontmoeting met hoge functionarissen afsluiten zonder hen de vraag te stellen: "Wat kunnen we de armsten vertellen na deze ontmoeting en op welke manier gaat u zich vanaf nu voor hen inzetten?"

De afgelopen jaren heeft zij, met Laurens Umans, acteur, scenario-schrijver en regisseur en gezinnen die de uitsluiting kennen als gevolg van extreme armoede, gewerkt aan theaterstukken. Deze theaterstukken, gebaseerd op het leven van en gespeeld door de allerarmsten,

zijn van een onbetwist artistiek niveau met veel diepgang. Zij hebben, zowel in Nederland als in andere landen van Europa, het hart en het inzicht geopend van duizenden mensen uit heel uiteenlopende milieus.

Enkele van haar publicaties zijn: *Père Joseph: de man in wie de armsten zich herkennen* (1990). *Tegen armoede en uitsluiting: heroverweging van het menselijk handelen* (1995).

Francine de la Gorce

Begin september 2011 overleed **Francine de la Gorce**. Belgische van geboorte, tijdens haar kindertijd diep geraakt door de Tweede Wereldoorlog, voegde ze zich in 1960 als eerste permanent werkster bij Joseph Wresinski in het daklozenkamp van Noisy-le-Grand.

De gezinnen van het kamp waren heel wantrouwig: 'Zal deze jonge vrouw het hier volhouden?' Maar haar vastberadenheid en durf, juist op momenten dat alles verloren leek, overtuigde hen. Francine bleef en deelde tot het einde van haar leven hun verzet tegen miserie en hun zoektocht naar waardigheid. De titels van haar boeken vertolken haar opstand: *De flater van God*, *Een volk staat op*, *De hoop gonst*. Ze vertelde niet zomaar over het ontstaan van ATD Vierde Wereld of haar sterk geloof in de kracht van gezinnen in grote armoede. Neen, elk boek, elk artikel was een oproep aan vrienden, waarin ze de kernvraag: 'En jij, wil jij het volhouden samen met ons?' niet schuwde.

***W*e hebben volgehouden, ondanks de aanhoudende moeilijkheden van het leven. We hebben elkaar gesteund, elkaar kracht gegeven. De ander moest slagen en we moedigden hem ertoe aan.**

We hebben getoond waartoe we in staat zijn : we hebben onze moed getoond, onze kracht, ons doorzettingsvermogen.

We wilden absoluut onze boodschap doorgeven : tonen dat we niet onder elkaar zitten te klagen, maar dat we vechten voor ieders waardigheid.

We hopen dat u deze boodschap naar anderen overbrengt. En dat jullie er met ons voor gaan opkomen dat iedereen de middelen krijgt om zijn/haar capaciteiten te tonen, om zijn/haar kinderen op te voeden en hen gelukkig te maken.

**Yvette De Vuyst
1948-2012**

Haïti 2010 Internationale noodhulp bereikt de zwaksten niet

Een afgelegen wijk

Na de aardbeving in Haïti ging het team van ATD Vierde Wereld op zoek naar hulp voor de inwoners van 'Grand-Ravine', één van de armste wijken van de hoofdstad Port-au-Prince. Het heeft weken geduurd vooraleer een mobiele hulppost een medisch spreekuur wilde openen aan de rand van de wijk. De huizen in de wijk zijn op de flanken van de heuvels gebouwd. De meeste woningen zelf zijn daardoor enkel te voet bereikbaar. De wijk heeft een slechte reputatie en kende periodes van geweld.

'Grand-Ravine' met zijn 20.000 inwoners bleef onzichtbaar voor het merendeel van de internationale hulporganisaties, die al zoveel werk moesten verzetten. De inwoners gingen zelf aan de slag. Ze hebben op eigen kracht gewonden uit puinhopen bevrijd en doden begraven. Terecht vroegen ze zich af of ze wel als inwoners van de stad beschouwd werden. De meeste organisaties hebben hun hoofdkwartier in het centrale deel van de stad. Daar zijn ook de journalisten. Dat verklaart waarom hele stadsdelen buiten het aandachtsveld blijven van organisaties, waarvan gedacht wordt dat ze alle slachtoffers te hulp komen.

Op naam

Hulporganisaties eisen vaak dat het uitdelen van voedsel op naam gebeurt. Ze willen verspilling tegen gaan en vermijden dat pakketten een ander doel dienen. Op plekken als 'Grand-Ravine' stuit zo'n eis op moeilijkheden. Veel mensen kunnen niet lezen of schrijven en hebben ook geen identiteitsbewijs. ATD Vierde Wereld werkte mee met een organisatie die voedselsupplementen uitdeelde. Het

was de ambitie om alle kinderen beneden de zes jaar te bereiken. Een tiental jongeren die al langer met ATD Vierde Wereld samenwerkten en waarvan de meesten uit de wijk afkomstig waren hielp het team met de registratie. Ze doorkruisten de wijk in alle richtingen. Zo was het mogelijk om ook de meest geïsoleerde mensen te bereiken. Maar toen mensen in de rij gingen staan voor de uitdeling doken er nog altijd moeilijkheden op want hun namen moesten vergeleken worden met de namen op de lijsten. Vervelend was ook dat de bewoners geen andere hulp ontvingen. Wat kan een moeder doen die niet alleen kinderen onder de zes heeft, maar ook van zeven, tien en twaalf jaar? Het programma op zich was goed, maar in de gegeven omstandigheden niet aangepast aan de noden van de wijk.

Bescheidenheid

Jarenlange ervaring leert ons dat organisaties die geen duurzame contacten hebben met mensen ter plaatse, bijna onmogelijk de meest

vermoeide en uitgesloten bevolkingsgroepen kunnen bereiken. En als ze de noodzaak inzien om de plaatselijke bevolking te betrekken, maar de tijd niet (kunnen) nemen om een wijk of de mensen die een sleutelrol vervullen goed te leren kennen, dan zullen ze uit gemak snel steun zoeken bij leidende figuren die hun eigen ideeën hebben over ontwikkeling en hulp, en misschien vooral hun eigen belangen nastreven. Of ze zijn niet bestand tegen de druk van personen die met geweld dreigen.

Meer bescheidenheid is gewenst om te voorkomen dat hulporganisaties er, bijna vanzelfsprekend, vanuit gaan dat alleen zij over de kennis en ervaring beschikken om te weten wat er gedaan moet worden. Samen denken en aan de slag gaan met de armsten is van groot belang.

Tekst van Benoît Fabiani - vertaald en bewerkt door Ton Redegeld en verschenen als 'Vierde Wereld Verkenningen 18'

Samenvatting: M.T. Poppe

Kinderen in Port-au-Prince die meedoen aan een groep van ATD Vierde Wereld om zich voor te bereiden op echt naar school gaan. Ze spelen Memory met een spel dat door andere kinderen uit Latijns-Amerika is gemaakt. (Foto: Christine Géroutet, ATD Vierde Wereld).

Haïti 2012 Hoop wordt geboren als isolement doorbroken wordt

Enkele van onze engagementen in Port-au-Prince zijn gericht op jonge kinderen. Dat beantwoordt aan een diepe verzuchting van gezinnen in grote armoede. 'Baby's welkom' verenigt kinderen van 0 tot 3 jaar en hun ouders.

Lorvencia is een jonge vrouw die naar ons doorverwezen werd door het gezondheidscentrum. Ze komt voor de groep van kinderen die aan ondervoeding lijden. Haar zoontje van acht maanden, Stevenson, heeft een psychomotorische achterstand en is in erge mate ondervoed. Al maanden vecht Lorvencia voor haar te vroeg geboren kind. 'Had ik dat niet gedaan dan zou mijn kind al gestorven zijn.' Toch is ze ontmoedigd want ze ziet dat haar zoon zich niet ontwikkelt zoals de andere kinderen. Ze voedt haar kind alleen op en heeft geen middelen van bestaan. 'Omdat mijn kind zo kwetsbaar is durf ik het niet achterlaten om op zoek te gaan naar een bron van inkomsten, ook al heb ik geld nodig.'

Als Lorvencia voor de eerste keer naar een activiteit komt met haar zoontje houdt ze de baby de hele tijd op haar knieën. Haar naam, de naam van haar kind en waar ze woont, meer zegt ze niet. De tweede keer legt ze Stevenson op het speeltapijt maar hij blijft bewegingloos op zijn rug liggen, alleen maar even opkijkend naar een rammelaar die voor hem bewogen wordt.

'Stevenson kon al zitten, en nu doet hij dat niet meer' vertrouwde ze ons toe. We moedigen de mama aan, en samen met haar stimuleren we het kind. Toen Stevenson de eerste keer weer rechtop zat liep ze over van vreugde, alsof ze alle hoop al opgegeven had dat haar

kind nog zou vooruitgaan. Vandaag zit Lorvencia op het speeltapijt met haar zoontje en doet stilaan mee met de activiteiten.

Overwinning

Van bij het begin gingen twee of drie moeders naar dit kleine kind met de grote, nieuwsgierige ogen. Melina, een andere mama sympathiseerde met Lorvencia en Stevenson. Tijdens de carnavalweek kwam Lorvencia er niet toe om zoals de andere ouders een kroon te maken voor haar kind maar Melina deed het met veel plezier voor haar. Een andere mama die gekomen was met haar vijfde kind boog zich ook over Stevenson, dag zeggend en hem over zijn hoofdje strelend. Er ontstond een band met de animatoren en met de andere ouders. Kleine stappen, maar telkens een overwinning waarover Lorvencia zich verbaasde.

Lorvencia blijkt weinig banden te hebben in haar omgeving. 'Baby's welkom' is voor haar een plaats waar ouders en hun kinderen van 0 tot 3 regelmatig samenkomen in een ontspannen sfeer. Een plaats waar jonge kinderen gestimuleerd worden, waar gezondheid en

'Moeder en kind'. Een kunstwerk van Christian Januth, volontair van ATD Vierde Wereld.

voeding aan bod komen, waar ouders elkaar ontmoeten en kunnen uitwisselen. Lorvencia heeft er nu haar plaats gevonden en beetje bij beetje krijgt ze terug vertrouwen in haar capaciteiten als moeder.

Roseline De Muylder

Roseline vertrok vorig jaar samen met haar man Régis naar Haïti. Beiden zijn arts en werkten voordien ook reeds verschillende jaren in Haïti, Guatemala en België voor ATD Vierde Wereld.

Deeltijds onderwijs moet een keuze zijn, geen noodoplossing

Deeltijds leren en werken is bedoeld om jongeren zo lang mogelijk op school te houden en hen tegelijkertijd vaardigheden aan te leren op de werkvloer.

Opvallend veel jongeren met armoede-ervaring komen in deze onderwijsvorm terecht. Maar een garantie op een kwaliteitsvolle job is het niet.

Het Steunpunt nam dit thema op. Een werkgroep met een brede waaier van betrokkenen kwam een twaalftal keer samen over een periode van een jaar. Een grote inspanning vond Katia Mercelis die samen met Jean-Pierre Pinet deelnam voor ATD Vierde Wereld. Maar het was ook boeiend om de ervaringen van andere mensen en organisaties te leren kennen. Zo was er Yann Conrath van D'BROEJ. We trokken naar de Henegouwenkaai in Molenbeek en vroegen hem wat hij in de werkgroep kon inbrengen.

Wat is D'BROEJ?

D'BROEJ is de Brusselse Organisatie voor Emancipatie van Jongeren, ontstaan in 2009 als een fusie van verschillende werkingen voor maatschappelijk kwetsbare jongeren. D'BROEJ is actief in zes Brusselse gemeenten en bereikt veel migranten.

Elk jaar wordt een actieweek georganiseerd. Aan kinderen, tieners en jongeren wordt gevraagd welke veranderingen zij zouden willen. Dit jaar kwam racisme aan bod en zo kwam de vraag naar een 'scheiden tegen racisme'. Er is wel een Minister voor Gelijke Kansen, maar in de gemeente is het niet duidelijk wie bevoegd is. Jongeren werken ook rond properheid in de wijk. En samen met de politie was er ook een actie om snelheidsduivels tot

andere inzichten te brengen. Peterbos is een wijk met veel sociale woonblokken en weinig speelpleintjes. Door de sociale woningmaatschappij is nu een werkgroep opgericht waar kinderen ook worden uitgenodigd. Volwassenen kijken fatalistisch naar de problemen in hun wijk. 'Dat is hier zo' zeggen ze. Dat proberen we te keren, met de kinderen en met de jongeren. Zij leven daar, zij kennen de buurt. We laten hen samen nadenken. Zeker in tijden van gemeenteraadsverkiezingen zien we dat we gehoord worden.

Waarom werkten jullie mee aan dit rapport?

We willen veranderingen teweeg brengen. Naast onze acties in de

wijk doen we ook aan beleidswerk. Van onderwijs naar arbeidsmarkt is een belangrijke stap voor jongeren. We werken met jongeren van 6 tot 25 jaar. Dat maakt dat we zicht hebben op de 'loopbaan' van jongeren.

En hoe ziet die loopbaan van jongeren eruit?

In het basisonderwijs zien we al een achterstand ontstaan. Echte schoolmoeheid treedt meestal later op. Veel kinderen gaan naar het beroepsonderwijs, terwijl ze meer intellectuele capaciteiten hebben. Op 12 jaar moeten ze al een beroepskeuze maken, begrijpelijk dat er veel verkeerde keuzes gemaakt worden. Als ze niet slagen in het dagonderwijs gaan ze naar het deeltijds onderwijs, met het gevoel: dit is een noodoplossing. Jongeren kunnen geen bewuste keuze maken. Ik heb zelf een diploma van maatschappelijk werk maar ik vond het in de werkgroep behoorlijk ingewikkeld toen al die verschillende vormen van onderwijs en systemen van deeltijds onderwijs aan bod kwamen. Jongeren hebben die kennis niet. Ze stappen in iets dat al uitgewerkt is, dat niet vertrekt vanuit hun behoeften, begrijpen niet altijd wat van hen gevraagd wordt en waarom. Ze hebben veel meer individuele begeleiding nodig. Wij kunnen daar gedeeltelijk voor zorgen. Wij kunnen hen begeleiden naar een

Graffiti van 'Banksy', een anonieme Engelse kunstenaar.

Yann Conrath: "ALLE jongeren willen een plaats in de maatschappij. Maar het systeem geeft hen die plaats niet. Er klopt iets niet."

centrum voor deeltijds onderwijs, maar daar stopt onze rol. In zo'n centrum hebben wij geen rol als partner. We zien hen dan wel terug als ze 'verzopen' zijn. De leeftijd van 18 jaar is echt een breuklijn. Je moet je plan trekken, op eigen benen staan en dat is niet evident voor wie een moeilijk parcours achter de rug heeft. Ook van 16-jarigen wordt in het deeltijds onderwijs een grote volwassenheid en zelfstandigheid verwacht. Ze moeten bijvoorbeeld zelf kunnen bellen naar een werkgever om een leerwerkplaats te regelen. Dat is hetzelfde als wat gevraagd wordt van iemand die gestudeerd heeft.

Hoe konden jongeren een inbreng doen in deze werkgroep?

We hebben jongeren bevestigd. Eén van de jongeren ging mee naar vergaderingen van het Steunpunt. Sommige jongeren hebben het moeilijk om over hun 'loopbaan' te spreken. Anderen niet, ze beseffen dat er kan uit geleerd worden. Eén ding is duidelijk: alle jongeren willen hetzelfde. ALLE jongeren willen een plaats in de maatschappij. Maar het systeem geeft hen die plaats niet. Er klopt iets niet.

Hoe verliep de dialoog met al die verschillende deelnemers in de werkgroep?

Zowel Brussel, Wallonië en Vlaanderen kwamen aan bod. Dat was interessant. Maar je ziet dan ook de grote versnippering, hoe ieder zijn regels en cultuur heeft. Dat maakte het overleg soms moeilijk en ook technisch. Er was echter ruimte om terug met de voeten op de grond te komen, om ons niet vast te rijden in de regeltjes. Heel positief was een bijeenkomst met werkgevers. Het is niet altijd makkelijk om jongeren die al een mislukking meemaakten een plaats te geven op de werkvloer. Werkgevers hebben niet altijd de nodige tijd en expertise. 'We willen wel, maar het is moeilijk'. Dat was de boodschap.

Wat ik jammer vind is dat er toch nog te weinig jongeren aan bod gekomen zijn.

Overgang school-werk extra moeilijk voor jongeren met armoede-ervaring

De werkgroep gaf een reeks aanbevelingen mee. Daarmee trekt het Steunpunt nu naar ministers en naar allerlei beleidsinstanties. Wat zijn volgens jou de belangrijkste aandachtspunten?

Alles staat of valt met een kwaliteitsvol basisonderwijs. Dat mag niet over het hoofd gezien worden. Verder moet het watervalsysteem

bestreden worden. Veel jongeren komen in het beroepsonderwijs terecht. Als ze dan op hun zestiende beseffen dat ze andere capaciteiten hadden is dat heel pijnlijk. Het deeltijds onderwijs is zeker een goed systeem maar dan wel voor die jongeren die echt kiezen voor meer praktijk, niet omdat ze elders mislukten.

De begeleiding van jongeren kan ruimer. Dat gaat dan niet enkel over het vinden van een werkgever, maar ook over hun weg vinden in het leven.

Deeltijds leren en werken kan maar lukken als er werkgevers zijn die in de jongeren willen investeren. Dat moet bekend gemaakt

worden en gestimuleerd worden. En het beseffen moet er zijn dat er soms twee jaar moet geïnvesteerd worden in jongeren.

Ook de overheid moet meer moeite doen om zelf 'kortgeschoolde'

jongeren tewerk te stellen.

En tot slot?

We hebben onze inbreng gedaan, we hebben de belangen van jongeren verdedigd. En we hopen nu dat het Steunpunt hiermee het beleid kan beïnvloeden.

*Interview: Katia Mercelis
en Marie-Thérèse Poppe*

www.dbroej.be

Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting

Tweejaarlijks verslag 2010-2011

Het verslag gaat dieper in op twee thema's. Een eerste deel behandelt de woonproblematiek en zoekt hoe het recht op wonen echt kan waargemaakt worden. Het tweede deel is gericht op de toekomstperspectieven van jongeren in armoede.

Het Steunpunt Armoedebestrijding is opgericht door de federale Staat, de gewesten en gemeenschappen. De aanbevelingen zijn dan ook gericht aan alle overheden. Ze moeten dienen als bijdrage aan het politieke debat in het kader van een doorgedreven strijd tegen armoede.

www.armoedebestrijding.be

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT VAN DE VIERDE WERELD

Plaats van dialoog met mensen in armoede. Op uitnodiging.

Dinsdag 24 april,
Volksuniversiteit Antwerpen.
Dinsdag 5 juni,
Volksuniversiteit Brussel.

NATIONALE GEZINSDAG

In Oostende aan zee op **zondag 6 mei**. Voor jong en oud.

FILM

'Joseph, de rebel – van wanhoop tot verzet'

Gent – **zondag 22 april** in samenwerking met BMLIK

Antwerpen – **vrijdag 11 mei** ism o.a. Geneeskunde voor het Volk, Deurne

Antwerpen – **donderdag 24 mei** ism De Doorzetters en Apga.

Koksijde – **zondag 3 juni** ism gemeente en div. organisaties

Brussel – **donderdag 14 juni** ism het Seniorencentrum

Willebroek – **zondag 30 september** ism ATD Vierde Wereld Willebroek

Brugge – **zondag 7 oktober** ATD Vierde Wereld Brugge

Voor nadere info en meer plaatsen en data: www.atd-vierdewereld.be.

Een scene uit 'Joseph, de rebel'.

20 KILOMETER DOOR BRUSSEL

Op **zondag 27 mei** vanaf 10 uur in het Jubelpark. ATD Vierde Wereld doet mee met een equipe van zo'n 300 lopers !
Supporters welkom.

VORMINGSREIS

Naar het internationaal centrum van ATD Vierde Wereld nabij Parijs.

26-28.mei.2012 Georganiseerd vanuit de cel van Willebroek, met leden van de Volksuniversiteit.

ONZE INZET VERANDERT DE SAMENLEVING

Nationale ontmoetingsdag op **23 juni** in Brussel van 10 tot 16 uur. We wisselen uit over ons engagement. Als voorbereiding verwachten we een schrijven over jouw inzet. Info: medestander@atd-vierdewereld.be of 0477 132850.

ZOMERWEEK "SAMEN DE WERELD SPAREN"

Van **14 t/m 18 juli**.

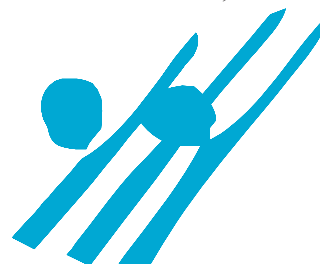
Jongeren en jonge gezinnen uit België en Nederland ontmoeten elkaar en werken rond armoede, ecologie en duurzaamheid. Boerderij 't Zwervel van ATD Vierde Wereld in Wijhe, Nederland.

Voor andere ontmoetingen voor jongeren en jonge gezinnen in Europa : zie website.

VIERDEWERELDBLAD

Uitgave van de Beweging ATD Vierde Wereld
Victor Jacobsaan 12
1040 Brussel
(02) 647 92 25 / 647 99 00
contact@atd-vierdewereld.be
www.atd-vierdewereld.be

Verantwoordelijk uitgever:
Herman Van Breen, zelfde adres

Voor giften en lidmaatschap kunt u storten op rek.nr.: 000-0745336-85 (IBAN: BE89 0000 7453 3685)
Giften van 40 euro of meer per jaar zijn aftrekbaar van de belastingen. Een fiscaal attest wordt in februari afgeleverd.

ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en ondertekende haar ethische code. Op www.atd-vierdewereld.be vindt u meer informatie over hoe u ons (financieel) kunt steunen en/of lid kunt worden.

Lid van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, een niet-gouvernementele organisatie (NGO) voor armoedebestrijding. Ze is niet gebonden aan een geloofsovertuiging, levensbeschouwing of politieke stroming. Het belangrijkste doel is: de armoede bestrijden met de armsten zelf en vanuit hun ervaringen en kennis. De acties zijn gericht op de eerbiediging van ieders waardigheid en mensenrechten: een duurzame basis voor de uitroeiing van grote armoede.

MEDESTANDERSHELTER

Elke **eerste donderdag van de maand** van 17u tot 20u. Onze deuren en telefoonlijnen staan open. Breng zelf je picknick mee, wij zorgen voor soep. Vierdewereldhuis.

ACTUELE INFORMATIE:

zie www.atd-vierdewereld.be.